

Hová vezetnek Horváth Kinga lépcsői?

Kiragadott történetek – A látható és a láthatatlan

Városi Galéria, Nyíregyháza
2020. október 8 – november 5.

A nyíregyházi Városi Galéria *Kiragadott történetek – A látható és a láthatatlan* címmel mutatja be HORVÁTH KINGA grafikusművész munkásságát, mintegy 70 képet, köztük tus- és párcrajtokat, akvatintákat, fotókat, átfogó képet adva a művész alkotói tevékenységéről. Általában a természetből és az épített környezetből indulnak ki ezek az alkotások: eredeti környezetükből kiragadva tárják elénk a részleteket, képesek a természeti erők és az emberi tevékenység hatására folyamatosan alakuló környezetünk különleges, egyedi vonásait megmutatni. A táji vagy tárgyi elemek magukban foglalják a természet ábrázolható és nem ábrázolható, határtalan és felfoghatatlan, titokzatos világát, amit a néző a valóságban talán észre sem venne.

A művész képes arra, hogy a létbe vetettségünket akár néhány lépcsővel érzékeltesse (*Lépcső I-III*, 1997), s ezzel együtt a létünkben benne rejlő bizonytalanságot, az elidegenedésünket, a környezetünk otthontalanságát is felfedje. Félelmeinket, szorongásainkat.

HORVÁTH KINGA
Összekötő XI., 2020, aquatinta, 300×300 mm

Vagyis a létet – némi nietzschei felhanggal – úgy érzékelhetjük munkáin keresztül, mint ami nem szilárd, nem áll biztosan a lábán, hanem épp eltűnőben, elmúlóban van „az idő gyötrő terhe”¹ alatt. Mindezt nagyon letisztult, leegyszerűsített, a geometria jellegzetességeit felhasználó formavilággal (*Utak II-III*, 2002, *Összekötők sorozat V-VI*, 2005 és *X-XII*, 2008, 2020).

Horváth Kinga egyrészt az érintetlen, ugyanakkor folyamatos változásban lévő természetet kutatja a képzőművész szemével. Rajzait tintával, páccal, tollal készíti (pl. *Dombok* című sorozata). A táj struktúrája geometriai elemekből épül fel, főleg egyenes – függőleges és/vagy vízszintes – vonalak (olykor gömbölyű alakzatokkal együtt) alkotnak térbeli kompozíciókat, magukban rejtve a végtelent és rendet (pl. a *Látható és láthatatlan* sorozat 2019-ben készült lapjai). A változás egy-egy fázisát ragadja meg, mintegy kimetszi a térből és egyúttal az időből. Leletfinomságú rajzai szinte lebegnek a körülöttük levő üres felületen/térben, és mindig csak annyit vetetnek észre a természetből, amennyi éppen elégséges a motívum, a kiragadott részlet teljességének, a táji környezet fenségességének vagy az elmúlás szomorúságának érzékeltetéséhez. Azáltal, hogy elvesznek a vonalak a papírfelület széle felé közeledve, úgy érezzük, mintha a képnek valahol kívül – és egyúttal bennünk – lenne folytatása (*Történetek IV-VI*, 2018).

Az alkotó magabiztos technikai tudással hozza létre műveit, melyek összekapcsolódása és egymástól való eltérése, vonalaiknak tisztasága és tökéletessége a puritán tartalmat finoman, lecsendesített formában töltik meg érzellemmel úgy, hogy a kép szemlélője talán nem is tudja, mitől hatnak rá a felületek olyan elementárisan. Fotói is grafikai jellegűek, felhősorozatában azokat a jelenségeket veszi észre, amelyek szinte tájat, hegyeket, dombokat idéznek.

Munkáinak másik vonulatában, a sokszorosított grafika eszköztárából, leggyakrabban az akvatinta technikát alkalmazza. Igen műves, kidolgozott, gondosan építkező grafikai lapokat készít, az épített környezet elemeit, épületrészleteket, falakat, kapukat, romokat, utakat, rejtélyes tereket tár elénk, amelyeken – akárcsak rajzain – nagy szerepet kap a struktúra. Sokszorosított grafikái a rajzi tájárólás továbbviteleként foghatók fel. Különleges geometrikus világ

1 STURCZ JÁNOS kifejezése.

HORVÁTH KINGA
Összekötő XII., 2020, aquatinta, 300×300 mm

HORVÁTH KINGA
Összekötő X., 2020, aquatinta, 300×300 mm

jelenik meg akvatintáiban, amely harmonikus tónusaival és tökéletes, kiegyensúlyozott kompozíciójával válik egyedivé. Valamilyen transzcendens erő sugárzik belőlük, tele titokkal, feszültséggel, a távolság, az ismeretlenség bizonytalanságának benyomásával, s a befogadóban kis rezgéseket indítva el megérezzük valamit az alkotói lélek belső rezdüléseiből. Intimitással teli, rejtélyes világba léphetünk, a címek is erre utalnak, erre a be- vagy átlépésre (*Atjáró, Utak, Összekötő* című sorozatok).

A befogadó számos asszociációs lehetőséget kap, kérdéseket tehet fel: vajon két egymás mellett nyíló ajtón hová lehet jutni, melyik lehet a jó ajtó, a helyes út? Az utak, a lépcsők hová vezetnek? Merre induljunk? Van-e választási lehetőség? Mi történik, ha nem jól választunk? Mi a „jó” választás? És milyen az a világ, amelybe az ajtón át vagy a lépcsőkön jutunk? Mi van a tereken túl? Mennyiben tükrözi a behatárolt világ a rajta kívül levő világot, milyen kapcsolat van a kettő között?

Maga a művész így fogalmaz: „Grafikai lapjaimon, rajzaimon, fotóimon létező, vagy mára már csak létezett kapuk, lépcsők, kőfallal határolt utak, sajátos történetű és atmoszférájú terek, természeti képződmények jelennek meg eredeti környezetükből kiragadva, a kifejezés érdekében formálva, hogy a jelképek világába vezetve személyes gondolatok, érzések közvetítőivé válhassanak.”² Igen, a legfontosabb tulajdonságok egyike a személyesség, az intim, privát világ, amelyhez most közel léphetünk. És ugyanakkor a saját, privát érzelmeink megfogalmazásának lehetősége is adottá válik. És persze ismét csak a kérdések, például a címben is feltett. De akarunk-e a megfogalmazott kérdésre válaszolni, azaz arra, hogy hová is vezetnek Horváth Kinga lépcsői? A kiállítás képeit, az elrendezést tekintve többféle választ is adhatunk: a tájba és a tájtól el az épített környezethez, és onnan vissza a természethez. A fénytől, a világostól, átláthatótól a zárt, a sötét, a határolt felé, és a zárt világból a fényre, egy jobb, felemelőbb világba. A struktúra fegyelmétől, szigorúságától az érzelmek szövevénye felé. A külső világtól a belső felé. A rendezés is elősegíti a világról való képi gondolkodás megértését, lehetővé téve egyúttal az alkotófolyamat és alkotói gondolkodás követését.

2 L.d. <https://osztondij.mma-mmki.hu/felhasznalo/859dbc30f29845e326d85a68f31cdo21> (Utolsó belépés: 2020. október 16.)

inside express →

Fiatalképzőművészek
Stúdiója Egyesület

studio.c3.hu

FRIDVALSZKI MÁRK

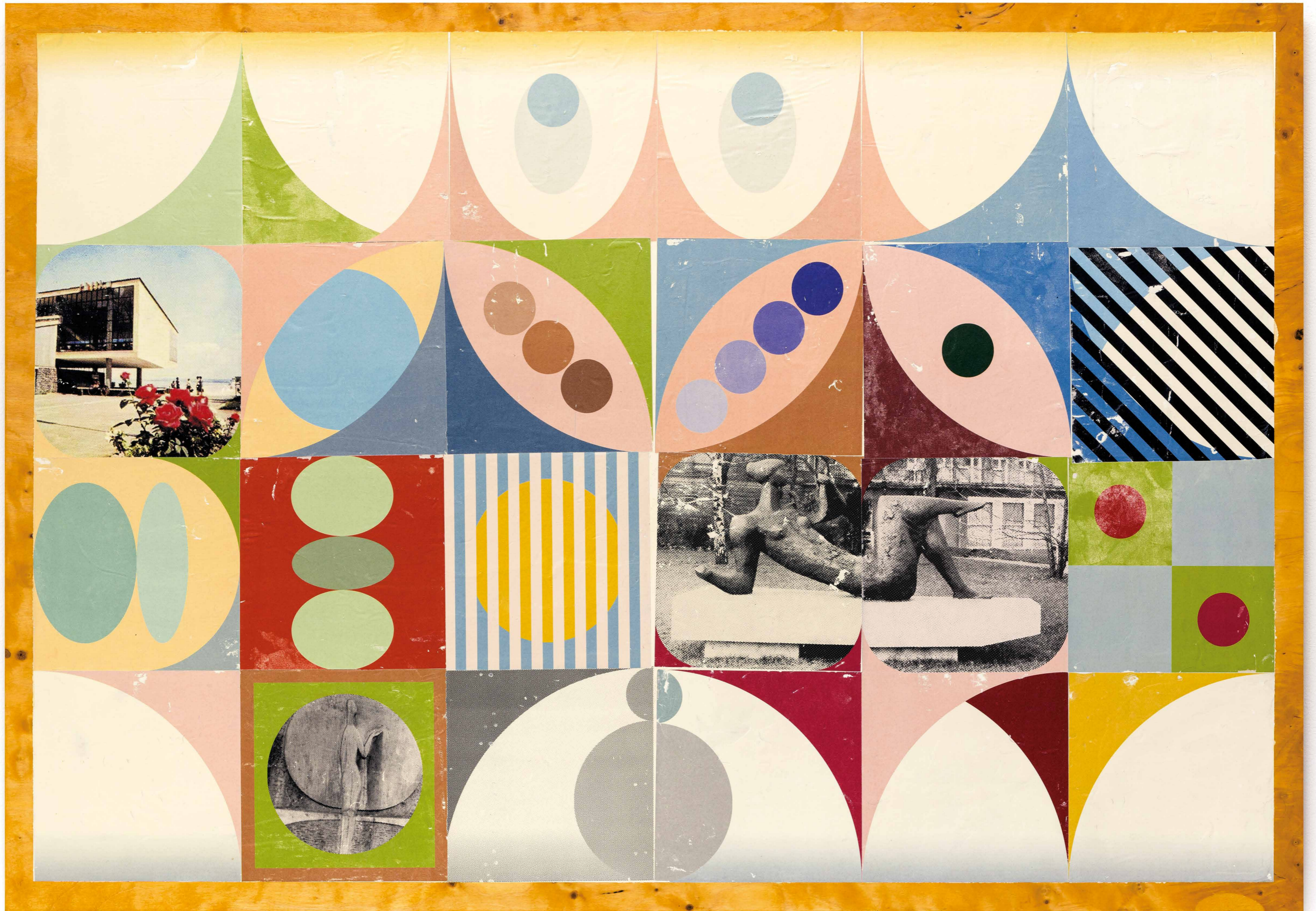
TIME OUT I., 2020

akril transzfer, rétegelt

lemez, 75×110 cm

© Fotó: Biró Dávid

A művész és a Horizont Galéria
jóvoltából.

Zéró összegű játék, 2020
akril, fa, 250 × 250 × 90 cm

Tervezett véletlen
MOLNÁR JUDIT LILLA kiállítása

Budapest Galéria | 1036 Budapest, Lajos utca 158.

Füge, 2018
bronz, 27 × 25 × 2 cm

Natura morta
GÁLHIDY PÉTER szobrászművész kiállítása

Budapest Galéria | 1036 Budapest, Lajos utca 158.

